

Novine prihajajo vsako nedeljo. Cena: doma na skupni naslov 25 D., na posameznega 30 D., v Ameriko štiri dolare. Amerikanci dobijo za to ceno brezplačno i Marijin List pa Kalendar Srca Jezušovoga, domači naročniki pa kalendar za polovično ceno. Naročajo i plačajo se na upravnisti v Crenšovcih, Prekmurje. Uredništvo je v M. Soboti, v Tajništvu SLS, v Faflekovoj hiši. Izdajateo: Klekl Jožef, vp. pleb. nar. poslanec.

NOVINE

Glasiilo Slovenske krajine

Oglase sprejema uredništvo, upravništvo i tiskarna. Cena oglosov: cm² 75 par; 1/4 strani dobi 20%, 1/2 strani 25% i cela stran 30% popusta za edno objavo. Cena malih oglosov je: do dvajsetipet reči 5 Din, više od vsake reči pol D. Med tekstom cm² 1:50 D., v »Poslanom« 2:50 D. Takso za oglaš plačv uprava i da za vse og-lase od 5% do 50% popusta.

Rokopisi se ne vračajo.

Naše šole.

Začetek je vseširo m žmeten, pravi slovenski pregovor. Teško je novomi verti, teško šolari, kda začne v šolo hoditi, težko snehi, kda pride k lückoj hiši itd. Začetek je žmeten ne samo v življenji posamičnoga človeka, nego je težki v državnom življenji. Te težkoče čütimo v velkoj meri tudi mi Slovenci na tekraj Müre. Prle smo pač bili navajeni magyarskomi ravnaji države, zato se nam je vnogo kaj vidlo nena-vadno kda smo prišli v novo državo, v nove prilike. Nešterne neprilike so bile neogibne, i se ji inači ne znebimo, kak da se njim privadimo. Vnogo neprilik pa bi lahko tudi mimo nas šlo, či bi ljudje, šteri so pozvani, da oboje prilike, na tom i ovom kraji Müre spravijo v pomirenje, či bi tej ljudje bili malo več paz-livi i bi presodili življenje z ne-pristranskoga stališča. Ne je vse slabo, božno, ka smo mi prle meli, zato pa ne trbe tudi vsega od-pravlati i nadomeščavati z novim, mogoče dosta menje vrednim.

Za dnes vzemimo našo šolsko upravo:

Iz zaneslive strani smo čüli, ka šolske oblasti majo nakanenje, ka bi šole po vesnicaj počasi od-pravlati i bi mesto nji prišle v življenje tak zvane farne šole. V vekši občinaj, mogoče v občini, kde je farna cerkev bi zozidali edno vekšo šolo, štera bi mela več razredov i bi v to šolo ho-dila deca tudi iz sosedni vesnic.

Da je šolsko pitanje skoroda življenjsko pitanje kakšega naro-da to ne trbe posebi praviti. Zato vsi želemo, da merodajne oblasti te svoj stopaj dobro premislijo. Istina je, da je na šolaj, kde je več razredov, včiti dosta ležej. V vsakšem razredi so deca skoro iste starosti i za to tudi preci ednaki duševni zmožnosti. Vuči-teo lahko za vse ednako guči. Kde pa so mali i velki vküper v ednom razredi, tam pa se mora vučiteo potruditi, da tak vči, ka ga mali razmijo, pa ka se tudi velki nekaj več navčijo. To vče-nje pa je žmetnejše. Zato so yu-čitelje, či gledamo na komodite-to, raj na takši vekši šolaj; ne-kaj tudi za to da majo tam več družbe pa nekaj lepše uspehe dosegejo. To so prednosti vek-ši šol z večimi razredami. Ali pa so te prednosti telko vredne kak kelko zgübi ma či se vesničke šole odpravijo? Poglejmo zroke šteri govorijo za vesničke šole.

Priposti narod lübi svoje vesničke šole.

Či šolske oblasti odpra-vijo vesničke šole, razžalijo čüt

naroda, šteri ljübi te šole. Ves-nička šola je našemi človeki dra-ga. Vesničar je šegav na doma-čo šolo. Zozidati so si jo dali ljudje s svojimi lastnimi trüdi, jo zdržavali dostakrat s tem, ka so si od svoji vöst odtrgali. Či je šola že starejša, pa je veže do nje vez ljübezni. Šola njim je postala drugi dom. Svoja lepa dečinska leta so v njoj preživeli, ona je ognjišče izobrazbe. Kelko plemeniti spominov nosi vsaki človek v svojoj düši na svoja šolska leta. Prva prijateljstva se začnejo v šoli i ta so navadno najlepša, najmočnejša. Ne čüdno. ar so to prijateljstvo sklenola ne-dužna deteča srca. Šola s svoji-mi dobrimi i slabimi lastivnostmi je liki pečat na človeki, je velki deo njegove duševnosti, misli i čütenja. Zdaj pa naj nekaj pove da se je ne žmetno ločiti od šo-le, či bi je z vesnic opravili v vekše občine!

Tudi zavolo vzgoje bi mo-rale ostati te šole.

Šola je ne samo fabrika, kde bi se z deteta sfabriciralo mašin, ki telko pa telko zna, ne-go šola mora vzgojiti dete v člo-veka, ki ma plemenito srce. Ravno srčna vzgoja menka dnesden človeštvu najbolje. Či pa vzgojiteo šče dete vzgajati, je mora poznati. To je dostakrat ne mogoče brezi toga, ka bi ne poznao tudi starl-še i prilike, v šteri dete žive. Inači trbe vzgajati dete siromaš-koga roda i inači bogatoga roda, inači dete, šteroga oča je pod-vrženi pijanstvi i inači tiste, šteri so iz trezni družin. Kak pa naj vse to spozna vzgojiteo deteta, ki s starišami nikdar ne pride vküp i je niti od daleč ne pozna? Takša šola bo mogoče za včenje nekelko za bogšem, za vzgojo pa na slabejšem. Pa tudi v dru-gom pogledi bõ pomenjkliva, ar bo to

šola za bogataše i ne za sirmake.

Poleg vzgoje i znanja mora šola skrbeti tudi, da deca ne zgübijjo svojega zdravja. Za zdravje pa je potrebno, da so deca primerno oblečena, da se ne prehladijo. Pri bižanji šolaj je to dosta ležej, ar deci ne trbe hoditi po cele vüre po najvejšoj zimí, tak, ka je dostakrat nevar-nost, da spozmrznejo. Stariš, ki ljübi svoje det, nede mogeo do-püstiti, ka bi se dete, či je zavo-lo siromaštva nemre oblečti, spre-hladilo. Ka njemi hasni, či de dete malo bole znalo, kelko škraplov ma žaba, kelko nog ma hrošč, či pa si nakopa beteg za celo življenje. Prle morá dete zdravo biti i potom de se moglo včiti i hasniti sebi, bliž-

njemi i državi. Posledica toga bi bila, da siromaški stariše svoje dece ne bi mogli pošilati redno v šolo, i siromaška deca bi ne bila mogoča dobiti ljudskošolske izobrazbe, štero ravno siromak naj-bole potrebüje, ar si mora iskati svoj krüh s razumom pri drugi lüdej. Vüpamo, da merodajni krogi to prle premislijo i se vü-pamo, da ne samo, ka naši ves-nički šol ne odpravijo, nego je ešče spopunijo.

Demokratje obračajo plašč.

»Jutro« je v zadnjem časi v svoji zagriženosti proti SLS začelo na ne-sramen način napadati prekmurski del SLS in najbolje pa našega g. poslanca Klekla. Proti našemi g. poslanci besni »Jutro« najbolje od tistoga časa, kak mam mi novo prekmursko stranko. Na kak grdi način napadajo »Naše Novine« celi slovenski narod, o tem smo že pisali v »Novinaj«. »Jutro« pa je včasi v začetki pozdravilo »Neod-visno prekmursko stranko«, to je stran-ko, štera dela za to, da bi se včila naša deca v šolaj hrvatski in štera šče spraviti Slovensko Krajino pod hrvat-sko upravo. Novo stranko pa je »Jut-ro« pozdravilo zato, ka je pali lejko napadalo SLS. Demokratom okoli »Jutra« ide samo zato, če gde lejko napadajo naše poslance. — »Jutro« je pa včasi plašč obrailo. Kda so »Naše Novine« napadnole slovenski narod, je začelo »Jutro« po svojoj staroj navadi zavijati in potvarjati. To je pri naši samostojni demokratij nej nikaj čüd-noga. »Jutro« si je pali svoje zmislilo. Udarilo je po g. Kleklu. Laži, s šteri-mi napada našega poslanca, si sproti zmišlavle. Državno oblast zove napomoč proti g. Kleklu in jih šče izklüčiti iz Slovenske Krajine. To je pa že zaisti-no hudobija brez primere. Toda »Jut-rovci« vse zastonj. Zasluge, štere je napravio g. Klekl za Slovensko Kraji-no, njemi naš narod nikdar ne pozabi. Dobro znamo, ka so delali naš pos-lanec za nas, gda nas je ešče težo madžarski jarem. Za Slovensko Kraji-no so oni že večkrat na kocko djali svoje življenje itd. Tak kaže »Jutro« hvaležnost lüdem, ki so v težkih časih delali in trpeli za Jugoslavijo. To de-lajo naši demokrati vse samo iz stran-karske zagriženosti. »Jutro« dobro zna ka je narodni čüt nej najbolje utrjen v Soboti in Dolaji Lendavi, gde se šo-piri SDS, liki po naši občinaj, gde majo g. Klekl največ pristašov. Mam ešče na drugoj strani državne meje rabske Slovence, na štere se pa »Jut-ro« nikdar ne spomni. Za te Slovence se brigajo edino g. Klekl in SLS., šte-ro »Jutro« tak nesramno blati. SLS se je že večkrat zavzela v parlamenti za te neodrešene naše brate in sestre. G. Klekl neso nücali madžarske pla-kate, kak je to delao »nacionalni blok« in »Jutrova« SDS je v svoji tiskar-

naj tiskala te plakate. Zavetišče v »Mörski Krajini«. štera se štampa po-večini v madžarskom jeziki, išče prek-murski »Sokol«. Kak postopate z uradniki, šteri ne verjejo slepo v »Jut-rov« evangelij, o tom zdat nebomo pi-sali. Pred nekaj dnevi je tudi nikak pravo v Soboti: »Nekaj uradniških pre-mestitev smo že dosegnoli, drugo pa ešče pride.« Što dela proti našoj gim-naziji, o tem tudi za zdaj ešče ne mo pisali. — Naši demokrati svojim »Jut-rom« vred so pa lejko prepričani, da se g. poslanec Klekl ne bodo prestra-šili njihovoga kričanja in zavijanja ne-go bodo delali za našo Slovensko Kra-jino naprej pošteno in nesebično. Na-še pošteno prekmursko lüdstvo dobro zna, da je njegovo mesto edino v SLS. Ono zna ceniti trüde g. Klekla in njim je za vse to tudi iz srca hvaležno. Jutrovce je pa naš narod že davno spoznao in obsodo in z gnüsom gleda zamazano časopisno borbo, štero dela »Jutro« po vsej Slovenski Krajini.

Obširno od toga je pisao Slove-nec štev. 139.

Kak nešterni »narod-njaki« lübijjo narod.

G. Žerjav, šteroga poznamo kak duševnoga voditela Domovine, je pali napravo nikaj takšega, s šterim se zblato pred celim slo-venskim narodom.

Na Nemškom je bilo v drž. službi neki Slovenec Barle, šte-roga je g. Žerjav potom pisma, štero je poslaio zunanjemi ministri Dr. Ninčiči, včasi vkrej spravo, kak je zvedel za njega. Barle je prej nevaren državi, pa znankar zato, ka je bilo naklonjeni kat. duhovniki tudi sam ni bil klerika-lec. Politični slovenski uradnik je bil resan naskori prestavljeni.

Na srečo je dobo poslanec SLS dr. Kulovec prepis tistoga pisma v roke in je to objavil v »Slovincu«. Demokratski časopis »Jutro« je pisao, ka je prej pismo nikak vkradno iz pisarne, sledi so pa pismo cilo šteli zatajiti. Nato je pa »Jutro« znova prine-slo tisto pismo, s tem namenom, ka bi g. Žerjava očistilo tistoga blata in je zato pisalo, ka je g. Žerjav pisao v tistom pismi samo od jezika, ne pa da bi ovado poštenoga slovenskoga uradnika.

Toda tisti, šteri poznajo g. Žerjava, že znajo, kak daleč sega istina. Cilo njegove stranke pri-štaš g. Pribičević je obsodil to Žerjavovo delo. Dr. Ninčič se je pa cilo izrazo, ka je nej mislo, ka bi bil g. Žerjav taki »lupež«.

S toga vidimo, ka je delo g. Žerjava samo škod ivo, šteromi pa more biti zdaj kanec. On je med slovenskim lüdstvom svoje doigrao. Tudi s svojim listom »Domovina« je šteo še dale igrati

med slovenskim lüstvom, a mislimo, ka so se zdaj že vsakšemi pošteni Slovenci oči odprle, ka nedo podpirali njegove nesramne „Domovino“, kar pošteni kmetje že tudi dozday nej so delali. Vsakši pošteni Slovenec nam more pritrditi, ka g. Žerjav s svojim delom ne zasluži, ka bi ešče duže igrao med slovenskim lüstvom, liki naj li kak najprle odide. Dr. Žerjav, idi!

NEDELA.

po risalaj 6. Evangelij sv. Marka v 8 poglavji od 1. do 9. vrste. »... glejte že tri dni so pri meni i nemajo kaj jesti.«

Prelepi zgled gorečnosti za reč božo. Ljudstvo je prišlo gvišno od daleč k Jezusi v püstino. Doma so pustili svoje vsakdanešnje skrbi, svoje zemelske brige i se podali za Jezusom. Tam v samoti, v püstini, ločeni deleč vkraj šumečega življenja so poslušali predge Gospodove, premišlavalii sami sebe i skrbeli za svoje duše. I to s kakšov gorečnostjov! Celo na svoje telo so pozabili tak, ka je sam Gospod morao skrbeti za njihovo telovno hrano. Ka je telo proti duši, ka je časovno proti vekivečnosti? Le telko je, kak je senca proti sunčenoj svetlobi. Zato jih ne motijo skrbi za svetsko, za seno i pole za hišo, za hrano, vse to jih počaka, vse to opravijo tisti, ki so doma, samo da so pri Jezusi, samo da čujejo reči božega navuka.

Pa so mogoče s tem kaj zgubili? Ali mogoče mi tudi kaj zgubimo, či smo v nedelo pri predgi i krščanskem navuki? Kristus je pokazao, da skrbi za tiste, šteri pozabijo na svetska, te kda je čomi čas, da za dušo skrbijo. Pokazao je pa to s tem, da je čudovito nasito štirijezero poslušalcov. Istina da Bog ne dela vsakomi na lübo očivesni čüd, pač pa je vsemogoči i lahko blagoslovi naše delo i mam stotero povrne, ke smo včinili za njegovo čast i zveličanje lastne duše.

Gorečnost židovskega ljudstva, štero je tak verno poslušalo reč božo, bi lahko vnoģosteroga katoličanca osramotila. Posebno tiste, ki tak radi pred predgov po nedelaj bežijo iz cerk-

vi. S čim naj bi se zagovarjali? Ali mogoče s tem, da smo trüdni? Vnožina, štera je poslušala Kristusa, je prišla od daleč i težavna pot jo je vtrüdila. Ali mogoče s tem, da dobro znamo krščanski navuk? Ne samo znati krščanski navuk, nego tudi po njem živeti, to je krščansko življenje. Pobüdo i navdüšenje za spunjavanje boži zapovedi pa dobimo, či verno poslušamo po nedelaj predge. Navadno pa ravno tisti, ki se najbolje zanašajo na svojo versko znanje, znajo najmenje, mogoče niti šest glavnih istin ne.

Za spomin vörnomi slugi tišinske cerkvi.

Či se süha vejka dojustere, dosta nišče ne prizadene. Kda viher divja i od njega narejeni kvar gledamo, se tudi ne čüdivamo preveč, či vüidoči lepe-rožice i močno drevje vidimo na zemli ležati. Nato smo že pripravljeni bili, drugoga sada smo se niti ne troštali. Ali či se večer dobro čütimo v noči pa sladko spimo, či si na nesrečo niti ne zmislimo pa se gojndno na to prebüdimo, ška je zničeni sad našega trüda i delo celoga življenja, ka že nega rastlin i cvetlic, štere smo že od nikda skrbno polejvali i lübeznivo zgajali: te nam skrivavi srce, se tiho žalostimo, dostakrat glasno jočemo, malo ka od vüpanja ne pridemo i si tak mislimo, ka se več nikdar ne potolažimo.

Nikaj spodobnoga smo vidili i čütili, mi tišinski farniki. — Bio je mlad, močen mladenec, mōo je trezno glavo za fret i za resno delo, bio je lübezniv, predober delavec — eden izmed najbokših — znan vu celom Prekmurji, pri nas pa vsakojački prednji, kak vratar bože hiže, čüvar Gospodovoga svetišča, sluga Najsve-tejšega.

Gumilarov Lujzi, cemešter tišinske cerkvi. V petek je ešče na deli, drugi den 19. junija že mrtev leži, na svoje godovno je bio pokopani. Močno se vüpamo, ka je bio vu nebesaj pozdravljeni. Na te dñn smo ga tudi mi pohodili i na zadnjo -dugo pot sprevodili ne samo vu teli, nego na dušo gledoč tudi. Mrtvo telo so zadnjikrat blagoslovili i vu grob po-

ložili pokojnoga lübiteo i lüblenik velečastiti g. Vadovič R. belinski plebanoš, njim so dvorili g. Horvath J. martjanski plebanoš, g. Hauko J. belinski kaplan zvün domačega plebanoša i školnika.

Glasno jokanje vnogih, obilne skuze vseh nazočnih so svedočile, kak nam je bio pokojni dragi. Lüdi je bilo telko, kak v nedelo pri božoj službi, vsi so skazali čast tistomi, ki se je tudi mesto nas trüdo za olepšanje bože hiže.

Pred dvöma letoma smo mi nove zvone dobili. Kda so prišli, smo se jim vsi veselili, deca so je lepo pozdravljala z lepimi pesemskimi rečami:

»Nam novi zvonovi zvonijo lepo, Bog ve, što bo prvi za rožcami šo, Oča, al' mamica, bratec, al' sestrice? Jezus usmiljen naj bo!«

Najbole jim je veseli bio naš Lujzi, z ditečov lübeznostjov je nje poiskao, ž njimi si je pogovarjao vnogokrat. To je trpelo dve leti i ništerne mesece, tudi zvonovi so se zalübili vu Lujzija — i dnes oni žalostno pesem popevajo od svojega najbokšega prijatela:

„Rožice mirajo, glavce povešajo, njim se k pogrebi zvoni“

19. junij 1. 1926. je nam vnogim globoko vpisani vu spomin. V jednoj tišinskoj hiži slobod jemlejo starišje od dragoga diteta, sestre od dobroga brata, poznani od prijatela. Lujzi trpi, pa ešče vse zarazmi. Zadvečera pa, kda je vöra 4 bila, je proti Bogi začnola romati tista duša, štera je bila talnica sv. misijona, štera se je tudi té zadnji den okrepili vu svetoj spovedi. I v pondelek smo zarazmili, ka

»Najlepše zvonovi takrat zapojo, Kda duša nedužnoga plava v nebo; Rožo nedužnosti, lelijo čistosti Angelci k Bogi neso.“

Vu tišinskoj fari vnoga srca kravavijo, ar vu našoj cerkvi edno glavno mesto stoji prazno. Ta praznota se najbolje pri Gumilarovih pozna, kde vu gojndno posnej zovejo večer pa domo čakajo svojega Lujzeka. Pa zaman ga zovete, zobston ga čakate, oča, mati, vi to dobro znate, zato pa neizrečno trpite vu srci. Mi vam tej skuz nezamerimo, mi vas ešče trücamo:

Li se jočte, dragi starši,

Naj li tečejo skuze potrtih src

ali od teh skuz rosatne oči i svoje trpeče duše si zdignite proti Kristuši i vu knjigi Njegovoga sv. križa probajte iskati reči trošta i pomirenja! Ovo té glas vam pošila na križ Razpéti:

Jaz sam življenje i goristanenje Z svojim lüblenim ditetom se pri Meni pa srečate.

Vérstvena kriza.

Minoče dni je bio v državnoj zbornici v Beogradi guč od naše vérstvene krize. V imeni ljudske stranke je govorio poslanec Vesenjok. Z velikim razumevanjom je razgrno vzroke našega gospodarskoga nazadüvanja i pokazao, što je zakrivo, da idemo v gospodarskem pogledi nazaj i ne naprej.

Jedro krize polodelstva.

Da naš polodelavec nemre naprej je zrok: 1. Velki razloček med cenami. Ka oda polodelavec je fal, ka mora küpiti pa vse drago 2. Obdelavanje zemle že skoro telko košta, kak zemla nosi. 3. Državno ravnanje s visikimi davki onemogoči, da bi polodelavec živo človeka dostojno življenje i njemi jemle sad dela.

Istina, da je polodelska kriza tudi po drugij državaj, nego tam se močno dela za zbogšanje položaja polodelavca. Pri nas pa se, ali nikaj ne dela, ali pa se dela ravno naopak. Drüge države skrbijo za polodelavski stan s tem da s proračunom omogočijo napredek i povzdigo polodelavstva, naša vlada pa je tak oklestila proračun polodelavskoga ministra, da je vsaki napredek nemogoči. Drüge države so sklenole dobre trgovinske pogodbe, naša vlada pa se, ali ne skrbi za dobre pogodbe, ali pa z nepriličnim delom pri carini zadržavle izvoz naši polski pridelkov. (To se je opazilo tudi pri nas v Slov. Krajini, da je mleko ne šlo več v Nemško Avstrijo i je cena mleki jako spadnola. Ur.) Zgled slabe carine

Nekda pa zdaj.

Naša Evropa bi mogla biti bole hvaležna Bogi kak je. Pred več kak 300 leti je ešče po celoj Evropi, tudi pri nas bila razširjena tista grozna bolezen, štero zovemo „gobe.“ Ta je med betegi, šteri se primejo, najstrašnejši. Zdravila proti nega, prime se mladih kak starih, trpi dugo, včasi lejo 10 do 20 let, napravla človeki nedopisne bolečine. Dnes toga betega v našem kraji nepoznamo a nigda je bio. Zgodovinarji nam pišejo: »Te neozdravljivi pa nalezljivi (poprijeti) beteg je v srednjem veki naše zgodovine bio za vse narode pravi strah i groza. Človeka je začnola po koži jako srbeti od znotra se njemi je vse gori obračalo, vse se krčilo. To so bila prva znamenja. Naskori nato so se prikazale na teli modre, kesnej čarne krpe, štere so se za par dni spremenile v grde früntje (bule). Telo notri do čont gnijilo, je postalo dreveno, koža podobna hrastovoj skorji. Kak je gnijiloba razjedela tak je telo razkapalo. Najprle so se odlüščili nohtovje. Prostor pod njimi je bio beli, vse v močniki. Vlasje so se s kožov vred odlüščili od temena. Vüha, nos pa prsti so ne bili dugo na teli. Odkapali so. Lice se je odprlo, da so se vsi zobje vidili. Z

ednov rečjov povedano: Koga so se prijele gobe je tak razkapao živ kak mrtvec v grobi.“

Sveta katoličanska Cerkev, štera kak dobra mati, je prišla te siromačkom na pomoč. Osnovao se je red svetoga Lazara. Kotrige toga reda so ustanovile špitale i druga zavetišča, v šterih so zbirali nesrečne gobavce pa jim lejšali telovne i dušne bolečine. Drugi sveti ljudje so jim tudi pomagali. Asiški patriarch jih je objimao kak brate, sv. Katarina da pokopati mrtve gobavce kak bi bili njeni starišje, sv. Elizabeta jim dvori i veže rane.

Ar je pa te beteg bio nalezljivi i se je preveč naglo razširjavao, je sveta Cerkev mogla dati k lübeznosti tudi svoje odredbe i tak odločiti gobavce od hiž. To se je pa etak vršilo. Dühovnik je opravljao pred gobavcom vse kak pri sprevodi mrtveca. Po opravlenoj molitvi, s šterov ga je priporočö Bogi, ga je z blagoslovljenov vodov poškropo. Po tom, či je gde bio špitao za nje ga je pelao ta, či je toga ne bilo, ga je pa odegnao daleč od občine v kakši samotni kraj, gde so stale barake ali hüte za takše. Pri dveraj je bio postavljeni križ, kak na cintori. Blegoslovo njemi je skledo, tanjner, kupico i žlico.

Na ležišče je potroso malo zemle pri dveraj pa nastavio šparavec, v šteroga so ljudje, ki so hodili gledat betežnika, metali svoje milodare za pomoč. Prle kak je dühovnik odišeo, je betežnika tolažo, njemi priporočöa potrpežljivost i vdanost v volo božo. Ostro njemi je zapovedao, ka nesmi iti k lüdem, ar ovak zna okužiti zdrave, to je pa proti lübeznosti do bližnjega. Vse to je bilo zapisano v knigi (rituale) za cerkvene molitvi. Glasilo se je etak: »Ti boži sirotek, ne pozabi, ka ti te beteg pošila Bog, da si s trplenjom na zemli zaslužiš nebesko slavo. Zato trpi potrplivo i misli, ka je ta ločitev od drugih lüdi samo telovna, v istini pa si talnik vseh molitev svete Cerkvi.“

Nato je prišlo 12 prepovedi. Te so bile sledeče: 1) Ne smeš iti na stanovanje živih, 2) ne smeš v cerkev, 3) ne smeš na senja i v drüge takše kraje, 4) ne smeš se kopati ne piti ne zajemati tam gde to delajo drügi, 5) ne smeš se dotikati, či kaj vidiš djavnoga na odajo, 6) ne smeš iti v gostilne i tam piti iz kupic, štere nücajo drügi, 7) či ti drügi dovolijo, ka malo kam ideš, se moreš skrbno ogibati, ka ne prideš v vozke vulice, da bi od blüzi drüge srečavao, 8) nikomi ne

smeš v roko segnoti, 9) ne smeš božati dece, 10) ne smeš nikomi nikaj dati, 11) či zajemleš vodo iz stüdenca moreš si djati rokajice, 12) ne smeš indri spati kak na svojoj posteli.

Či je že betežnik meo tak vse puno gob, ka je nevarnost za okuževanje drugih bila velka, je ne smeo niti iz svoje kuče priti več kak samo na Vüzem. Na te den je smeo malo od vkraj, da bi se veselio lepoga krščanskoga dogodka, nego v cerkev ali med lüdi je ne smeo. Da bi vsi že oddaleč znali, ka je gobavi, je meo za to pripravljeni zvonček i cinkao.

Te prepovedi se nam znabiti malo preostre vidijo nego či premislimo, ka je dostakrat samo dihanje iz takšega betežnika zadosta, ka se beteg prime drügi. To so že davno pred več sto leti znali. Zdaj pa, gda je zdravniška znanost tak naprej prišla, ešče bole to moremo razmiti i vervati. Najnevarnejše betege, kak n. pr. gobe, jetiko, škarklatinko (bleke) angino (pute) itd. povzročijo tak zvani „bacilli“. To so nevidne živalice, šterih mamu puno v v krvi pa v teli, puno jih je v vodi pa v drugom, puno tudi po zraki. Či so tej bacilli od betežnoga človeka se preselijo v zdravoga i tak se širi beteg. Zato se čuvajmo. (—r—)

i izvoza sploj je to, da je Nemška Avstrija v pogodbi dovolila, ka smemo izvoziti ta 80 jezer hektolitrov vina, izvozili pa smo komaj 3 jezero hektolitrov. Značilno za naše polodelstvo ali pravzaprav kak vlada skrbi za polodelavca je to, da je v Dalmaciji ameri-kanska mela i mast dosta falejša kak naša. Amerikanskoga delavca tak malo košta pridelavanje i tak malo porcije plača, da lahko svoj pridelek k nam pripela i poleg prevozní stroškov ešče lahko falej trži kak mi.

Glavni krivec krize našega kmetijstva je naša vlada i centralizem. Dokeč nede samouprave bo nered i ž njim korupcija. Verstveno slavljenje bo šlo svojo pot i s tem do se menšali državni dohodki. Napredovalo bo siromaštvo posebno med polodelavci, vej polodelavec in obrtnik opravičeno pravita: Ka bom delao, vej mi vzeme država, ka ne zgubim že v cenaj? Rezerv, iz šteri bi ljudstvo zajimalo, nega.

Zato zahtevlemo.

Predvsem trbe zednačiti i znižati bremena, posebno pa ešče carino, ar je z njimi oškodüvanó naše ljudstvo. Samo po sebi se razmi, da tudi takse. Brezi toga znižanja nega guča, da bi se verstvene nevole omilile. Bre-mena se lahko zmenšajo, či spremenimo naše okorno, nezmožno i drago centralistično ravnanje i se pritegne ljudstvo k kontroli. Či se to zvrši, nastopi samo po sebi delo za povzdigo i zbogšanje našega gospodarstva. To je pokazalo prvejšnje avtonomno deželno ravnanje na Kranjskom, dokeč je mela svoj lasten delo-krog.

GLASI

Slovenska Krajina.

— Dokležovje. Zadnje nede-lo se je odprla naša postajica za osebni promet. Že dugo smo čakali na te važen dogodek. 5 velki občin je s tem rešeno du-goga hoda na dalešnji postaje. Zato smo pa tudi prvi vlak, ki se je stavo na našoj postajici, primerno pozdravili i okinčali. Veličasten slavolok je kazao pot-nikom kak smo si želeli lastno postajico i se veselili, da nam je odpreta. Po pozdravni govoraj, so ljudje iz sosedni vesnic na-punili vlak i se pelali do Sobote. Da ljudstvo izrazi svoje veselje, se je začela na vlaki lepa slo-venska pesem. Dokležovske dekle pa so z zelenjom i vencami okin-čale vlak.

— Popravek. Na članek, ki je izšel pod naslovom: „Hotiza“ v zadnji številki Novin, objavite g. urednik v smislu tiskovnega zakona in resnici na ljubo sledeči poravek. Ni res, da sva oba gos-poda namreč g. kaplan Tivadar in jaz pod streho nove stranke, a jaz nisem, ker mi moje nacio-nalno prepričanje to zabranjuje. Ni res, da sem jaz imel nekoliko pod kapo, res je pa, da so me

ostudni napadi gosp. kaplana na Slovence sploh, osobito pa na slovensko učiteljstvo razburili in sem mu zabranil govoriti naskoraj. Ni res, da bi neka ženska zakri-čala: „Vse bi je trbelo zbrsati nekam inan“ res je pa, da je to bil možki in so te besede veljale gg. kaplanoma, na kar sta oba tudi hitro odkurila, in jaz pa sem naprej popravljal vtis kaplanovih besedi. Spoštovanjem: Izidor Hor-vat učitelj.

— Vojni invalidi. Na izrednem občnem zboru udr. voj. inv. ki se je vršó z dna 6. junija v Ljubljani se je na prošnjo tukajšnega krajevnega odbora odobro kredit v zneski 50.000 jezero din brezobrestno posojilo za prekmurske agrarce invalide, ki so dobili stavbišča in si tam delajo hiše. Ki šče več znati naj opita v krajevnem odbori. Odbor.

Iz katoličanskoga sveta.

Božne knjige. V Madridi so dva španskiva pisatela zaprli i njima vzeli za 11 let vse državlanske pravice. Pišeta se Ivan Caballero i Alfred Rebana. Kaštigo sta pa dobila za to, ar sta nepoštene knjige dala na svetlo.

Volitev predsednika v Boli-viji. Bolivija je mlada republika, nego jako napreduje. Pred kratkim so volili predsednika republike. Prvi predsednik je bio Hernando Siles, za njim pa je zdaj Abdon Saavedra. Kda je predsednik prevzeo svojo oblast je govorio v navzočnosti vsej zastop-nikov zvuški držav papov nuncij. Ar pa je Bolivija izrazito katoličan-ska država, zato je prekjemanje pred-sedniške oblasti pravi cerkveni obred. Prvi i drugi predsednik, oba sta v predvorani državne zbornice pred zbranimi poslanci i velkov vnožinov ljudstva pod križom klečeč položila na evangelijsko knjigo svojo služ-beno prisego.

Dve milijoni dolarov za do-brodelne namene. Gospodična Eli-beta Jenkins, ameriškanska katoličan-ka je pred svojov smrtjov zročila 2 milijoni 100 jezer dolarov baltimorskoj nadpušpekiji, z naročilom, da mora nadpušpek dati za te peneze zozidati edno bolnišnico za neozdravljivo be-težne i eden dom za Starce. Ta gos-podična je bila kotriga edne stare družine iz varaša Maryland (čti Merilend).

S pomočjov knjige za slepe se je spreobrnila Ana Chenoveth v Donver varaši v Ameriki. Gospa je bila slepa pa je znala zvünredno dobro čteti knjige za slepce. Te knji-ge so štampane tak, ka lahko s prst-mi primle litere i tak čte. Po tom čtenjej je prišla do spoznanja prave katoličanske vere i odstopila od pro-tesantizma.

Nova katoličanska visoka šola. V New Orleansi so začeli je-zuitje zidati novo visoko šolo, štera bo prej okoli poldrügo milijon dola-rov koštala.

Pripoznanje zaslužjenja v dušnom pastirstvi. V Seattli v Ame-riki na javnom mestu varaša postav-lajo eden jako umetno izdelani spo-menik v spomin monsignora Prefon-tena, šteri je tam celi petdeset let vršó težko dušnopastirsko službo.

Pošta upravníštva.

Krog. J. Bejek Novine dobite pri Titani. — **Narodni poslanec g. klekl naznanjajo sledeče:** Ivan Slana Melinci. — Ivan Horvat, Filipič i tovariši Krog. — Občina Dokležovje. — Janez Jošar Gen-terovci. — Terezija Lukač Sata-hovci. — Špilak Jožef i tovariši Ivanci. Vaše prošnje so predane na ministerstvu junia 15. pod brojom 21842. Občini Dekležovje se že naz-nani, da od prvejše prošnje ne prišlo še poročilo od okrožnoga agrarnoga urada v Beograd na ministerstvo. **Vinčec K. Trnje.** Prošnja za oslo-boditev sina je vložena na minister-stvi pod brojom Dž. 21322. **Žalik Mihal Odranci št. 227.** Ministerstvo vojske i mořnarice je odgovorilo, da sina neso komitači strelili, nego kak je na smrtnoj posteli sam priznao, straža, šteroj nese oglaso, ali štera ne ga je čüla, ar je bio veliki dež tisto noč. Pridite k meni, ka napra-vimo edno prošnjo na odbor za mol-be i žalbe, da dobite neko malo a stalno podporo. **Martin i Ana Ti-baot Trnje.** Konzulat iz Budapešta mi javlja, da je dobili od peštinske poštné hranilnrce sledeči odgovor: Martin i Ana Tibant sta poslala avg. 2. i. 1916. po Trausatlantie Trust Conpany New-York (Ledar Street) 2000 Kron, štera šuma je vložena na knižico br. 4154. 775. Ta knižica je za Vas odposlana 26. aug. 1916. v pismi pod brojum 5886. imenüvanój banki, da bi jo banka vama zročila. Če knjige nesta dobila pišita banki po njo. Če je te ne bi dobila, dobi-ta novo na podlagi pogajanj ki se vršijo med našov državov i Madjar-skov. — Če več ščeta zvediti, zglesi-te se pri meni, te Vam celo pismo prečtem. **Fartek Franc Šalovci** Va-ša penzija je rešena pod brojom 39051/25 i. 1926. febr. 26. i je pos-lana glavnoj kontroli odeljeni za ra-čunovodstvo i direkciji šum v Ljub-ljani. Tü ešče podregan, ka Vam jo hitrej vöplačajo.

Samostalno podporno društvo „SVETI KRIŽ“ v Chicagi Ill.

je jako dobro za prekmurske Slovence i Slovenke. V društvo se sprejmejo možki od 16. do 50., ženske pa od 16. do 45. leta. Vstopnina eden dolar pri sprejemi v društvo, mesečna pla-čila za društvo eden dolar. Za to pla-

čilo dobi vsaka kotriga ob priliki be-tga vsaki den eden dolar podpore, za smrtino pa 500 dolarov. Kotrig ma 215, gotovščine 8000 dol. Seje se vr-šijo vsako drügo nedelo v meseci po-poldne ob treh na No 1802 S. Ra-cine Ave.

Odborniki so: predsed.: Štefan Ros, prodpreds.: Ignac Krapec, nadzorni preds.: Martin Kelenc tajnik: Šte-fan Hozjan, podtajnik: Martin Horvat, blagajnik: Štefan Jakšič, paziteo betež-nih: Mihael Gjorek, računovoditela: Matjaš Gruškovnjak i Jožef Čurič, pa-ziteo društva: Štefan Vučko, vratar: Ivan Černjavič.

Dve novivi senji

je dobila črensovska ob-čina. PRVO živinsko i kramarsko je 20. oktobra, DRÜGO samo živinsko pa je 14. marca. Poleg toga, ta starivi senji obdržanivi kak dozday v ponedlek po spro-tolešnjoj i jesenskoj križoskoj ne-deli. Senja v Črensovci se sama priporočajo. OBČ. ODBOR.

Lepe gorice na prodajo!

Lepi vinograd se proda v bližnji okolice Gornja Radgona, po nis-koj ceni! 12 oralov je vsega skupaj. V vinogradu sta 2. po-slopji in na enem poslopji je gostilna. Lepi sadonosnik, lep bukov les; lepo vse spovano in lepe dobro noseče gorice. Cejno povej v trgovini

ANTON KOROŠEC v Gornji Radgoni pri Murskem mostu.

Proda se posestvo!

Lepa velika zidana hiša, velike zidane štale in škedenj. Lepi moderno zidani hlevi, posebej stoječa zidana žinica z drvarnico vse skupaj z opeko krito in dobrem skoraj novem stanju, velik sadni in zelenjadni vrt in k temu še pripada 22 oralov dobro obdelane redovitne zemlje od tega je 7 oralov travnikov 4 orale lepega debelega močno obraščenega gozda (šume) ostalo so njive, hiša (domovina) stoji tik glavne steze v bližini kolodvora Bučecovci na Štajerskem ter se z bogatim živim i mrtvim inventarom na željo tudi brez inventarja po zelo nizki ceni takoj proda. Kdor želi ku-piti se naj pri

ALOJZ STIBLAR Iljašovcih pošta Križevcih pri Ljutomeru oglasi.

HRANILNICA IN POSOJILNICA

v ČRENŠOVCIH.

r. z. z n. z. uraduje vsako nedelo ino svetek.

Obrestüje hranilne vloge (navadne) po 8%. Vezane vloge proti šest mesečnoj odpovedi od 5000 Dinarov naviše pa po

8¹/₂ %

Stanje vlog je že 2 milijona Dinarov

Kmetiski penezi se naj vložijo v kmetiske hranilnice i naj služijo v hasek našemi kmetiskomi ljudstvi. Zavüpajte nam peneze, za štere dobro stojijo naši kmetje z vsov svojov vrednostjov, ka većim sirotam je lahko posodi-mo na fal interes.

Dobro se je odrezao.

V Scortoni na Angleškem je nedavno mro stari vojak, šteri je celo kumsko vojno bio na bojišči. V njegovej spominskoj knjigi, štero so našli med drugimi knjigami je zapisani sledeči zanimivi dogodek. Vrhovni zapovednik angleške vojske je ednok pitao, šteri vojak de se prosto-volno javo, ka de neseo nikšo pismo francuskomi zapovedniki: Hallahan John, tak se je naš stari vojak pisao, se je ponüdo i z njim vred tüdi eden katoličanski lrec. Med potjov sta nalletela na patrolo, štera jiva je itaki stavila i prosila za vojno znamenje. Vojno znamenje davlejo vsaki den, da se po tom njem lahko spozna ali je lastni vojak ali pa neprijateo. Što neve toga znamenja se ga ma za neprijatela. Našiva dva vojaka sta se na kričanje francoske patrole prestrašila tak, ka sta niti do reči ne mogla priti. V strahi pa se hitro obadva prekrižita. Patrola jiva je itaki dale püstila. Sledkar sta zvedila, da je tisti den bilo vödano za vojno znamenje ravno to, da so se lastni vojaki morali prekrižiti.

Za zdravje.

Kak škrlatinko spoznamo?

Škrlatinka je beteg, šteri itaki močno nastopi. Njena glavna znamenja so: piščajci, ki zgledajo kak male pikice i püte v grli.

Beteg nastopi brezi kakši predhodni znamenj; vömetanje, bolečine v grli, trüjava i vročina kažejo njegov začetek. Vömetanje se v prvi vüraj večkrat ponavlja, betežniki je eden čas vroče, potom pa ga zima steple, toploča v teli naglo raste od 39 do 40 stopinj. Pri menšoj deci se lahko opazijo tüdi krči. Betežnik se začne tožiti, ka ga glava boli, da čüti bolečine na grli, posebno pri požiranji, da ga trga i boli tüdi po kotrigaj. Obraz je zvüžgano erdeči — samo okoli vüst i po bradi je bleidi.

V vüstaj je sluznica (koža, štera davle sline) okoli jezičeka kmično-rdeča, tüdi na nebi se pokažeta dve kmičnordečivi pütici. Jezik je zamazano belkasti, na konci i robej pa mardeče pike. Že prvi ali drugi den se pokaže na obrazi, šteri je nekelko zabuhneni posebno živa rdečica, na šinjeki i prsaj so vidne, na gosto se-jane, mehko rdečkaste pikice — štere pa se včasi združijo v velke krpe. V dvema dnevoma se pokažejo piščajci tüdi na rokaj i nogaj, posebno na znotrašnjoi strani. Piščajci se vnožijo do petoga dneva i so vsikdar bole ognjeno rdeči. S piščajci navküper raste tüdi vročina do 40 stopinj. Po petom dnevi pa začnejo pike minjavati, ravnotak rdečica v vüstaj na jeziki i nebi. Že te, gda začne telo bleido gračüvati, se začne koža lüpati najprle na šinjeki i prsaj, potom pa ešče po ovom teli. Do konca 6. tje-dna se koža olüple.

Vnogokrat je beteg tak slab i znamenja tak mala, da je zbetežanje žmetno določiti, pri neštérni pa je beteg tak močen i nageo da dete v 30 do 40 vüraj merje. Pri vnoгих pa se k škrlatinki pridrüži ešče kakši drugi beteg, zavolo šteroga mora betežnik mreti. Tej sprejavajoči betegi

so: zvüžganje nebe v vüstaj, zvüžganje vüh, obisti, zvüžganje srčne mre-ne, srca ali pa drugi betegi.

Prenašanje škrlatinke. Za prenašanje so posebno nevarna lehka obetežanja, kda betežnik ešče opravla svoje delo, hodi v šolo, se špila z drugov decov, šteri lahko od njega dobijo beteg i močno zbetežajo. Či v kakšem kraji že je škrlatinka, je potrebno, da že betežnika pri malom glavoboli, pri mali bolečinaj v grli ali pri lehkoj vročini ločimo od druge dece, ga položimo v posteo i pozove-mo zdravnika.

Beteg se najraj tam zaperi, kde so ljudje gosto naseljeni. Prenaša se od človeka na človeka. Posebno šole i prostori, kde več dece vküp hodi, so kraji, kde se okuženje širi, ar od betežnoga lahko dobimo beteg ešče prle kak se te na njem pozna i je nevaren, dokeč se je koža ne popunoma olüpala.

Škrlatinko najležej dobijo deca od 3. do 10. leta. Najraj se širi v zim i v takšem vremeni, kda se lahko sprehladijo! Štero dete je beteg prestalo, se njemi ga ne trbe bojati več celo življenje.

Vceplavanje proti škrlatinki. Varnost proti škrlatinki dobi tüdi telo, či je proti tomi betegi i vcepleno. Vceplavanje se zvrši trikrat. Med vsakim vceplavanjem mora preteči 5 do 8 dni. Posebno je potrebno vceplavanje proti škrlatinki v družinaj, kde je več dece, pri šolskoj deci, v kraje, kde so ljudje gosto naseljeni i se najležej prenese beteg. Či pa je škrlatinka v kakšem kraji že jako razširjena, je edina pomoč, da stavimo beteg, vceplavanje vse dece.

Sploj pa bi naj stariši zavolo zdravja svoje dece, šterim je te beteg stalno nevaren, dali vceplavati svoje male. Vceplavanje samo je brezi nevarnosti.

Kak pomagamo omedlenomi? Omedlevnost je nesreča, štera nas največkrat sili, da pomagamo svojem bližnjemu. Največkrat što omedle v cerkvi i na prostori, kde je dosta lüdi vküper. V z r o k i omedlevice so straj (či vidimo krv), bolečine, vekša zgüba krvi, otrüjenost, či je človek dugo natešče, največkrat pa božen zrak. Ljudje, šteri so slabi i majo malo krvi, v zapreti prostoraj, kde je več lüdi, hitro omedlejo. Zato je najbogše, da takši ne hodijo na verostüvanje, v cerkvi pa, kda čütijo, ka njim je ne prav, naj itaki vö idejo, da nedo sledkar, kda ž vküp spadnejo i je morejo nesti vö, motili bože službe. Prva znamenja, da nastopi omedlevica so to: človek se čüti slaboga, žalodec se pri neštérni zdigavle, drugim se v glavi vrti, njim brni v vühaj i postane pred očmi kmica.

Vsi goripovedani vzroki včinijo najmre to, da pride v možgani premalo, krvi, zato pa je omedleni bleidi v obrazi, lampe ma plave, odihavanje komaj opazimo, žila pa bije tak slabo, da jo komaj občütimo. S tem, da znamo za zroke omedlevice, pa že lahko znamo približno, ka nam je činiti z omedlenim.

Prvo je, da ga spravimo na friški zrak. Na friškom zraki ga položimo, da leži vödoravno, ka njemi krv ležej prihaja v glavo. Potom njemi obleč razkapčimo i odpašemo, da pride zrak do kože i se krv ležej pretaka po teli. Či je telo mrzlo, ga moramo z krpov, štero smo namočili v vodo jesi ali žganico, po teli voščiti. Dobro je tüdi, da pridihavle jesi ali žganico. Kave ali teja njemi pa prve ne davlimo, dokeč se je ne k sebi prišeo.

Cene:

Zrnje: 100 kg. (metecent) pšenice 340 Din., žita 230 Din., ovs 190 Din. kukarice 170 Din., ječmena 215 Din., hajdine 260 Din., prosa 215 Din., pšen. otrobov 135 Din. **Živina:** Govenska v Ljubljani kg. 9—10 Din., teoci 12—13 Din., svinje 15—17 Din. **Krma:** Sena 60—70 Din., slame 40—60 Din. metercent.

Borza:

1 Dolar 56 Din 63 par, Schilling 8 D., Čehoslovaška krona 1 D. 67 p., Nemška zlata marka 13 D. 53 p., Francoski frank 1 D. 63 p., Švicarski frank 11 D. Taljanska lira 2 Din. 05 par.

Mali oglasi.

Oddaji

edna hiža s ciglom pokrita. Več se pozve pri VREČIČ MIHALI Vančaves.

Pozor!

Mlin štev. 23. na Gor. Bistrici se oda na javnoj licitaciji dne 11. julija popodne ob 3. vüri. Mlin je popunoma novi, ma l valc s celov garniturov iz fabrike Gönc, poleg toga pa par kamlov. Mlin si küpci lahko vsaki den poglednejo na G. Bistrici.

Za mlekarne ali žganjarne.

Oda se zavolo spremenitvi obrta: stoječi parni koteo sličen Xido ešče nerableni. Drugi koteo iz nikla za kühanje žganice, drži 90 litrov, ma kuferni pokrov i pripravo za mešanje je montirani na kola i je tüdi novi. 5 niklasti posod, štere držijo po 25 litrov. 1 velka pumpa za globoke stüdenice, že nekelko rablena, 10 m. mesingasti cevi 2 cola debelih, 1 špricaoka za ogen pa bint za zdigavanje do 30 metercentov. Pozvediti je pri J. K. Ljubljana, Knaflejeva ulica 13. III. 10.

ODAM

svoje lepo imanje, štero je pri glavnoj cesti, zato je pripravno za obrt Poleg sta tüdi 2 plüga dobre zemle s povom vred. URŠA NOVAK, Banovci 52. p. Križevci pri Ljutomeru.

Podpirajte
„NOVINE“!

MLATILNICA

s pečjov firme Clayton i Shuttleworth, štero se lahko prevaža, je 1 leto stara i dnevno namlati 1 vagon zrnja je k odaji po fal ceni.

Pita se i pogledne pri lastniki

JOŽ. BAUMEISTER, Maribor
Aleksandrova cesta št. 20.

Razpis tečaja.

Verska občina v Pečarovci, pri Sv. Sebeščani razpišuje delo pri dogradnji stolpa (törma) pri farnoj cerkvi istotam. Ponüdniki naj se osebno javijo 11. julija t. l. v šoli, šteroga dne se pogodba sklène.

CERKVENI ODBOR
Pečarovci.

Prekmursko kat. podporno društvo sv. Ivana Krstitela

št 13. spadajoče pod družbo sv Družine. Družstvo je ustanovljeno 15. septembra 1920. I. in je najbolše za Prekmurske Slovence in Slovenke v Chicagi. Zavarüje se lahko od 250 do 500 dollarov. Moški in ženske od 16. pa do 55. leta. Deca od 1. leta do 16. Deca plačüjejo vsi po ednoj ceni 15 centov na mesec, a stareši pa po svojoj starosti, či se mladi da notri menje, či stareši več. Seja je vsakšo 4. nedelo v meseci ob 2 vüri popoldne v Cerkenoj dvorani sv. Števana, Lincoln št. po 22 Pl. V slučaju poškodbe član ali članica dobijo za 6 važnejših operacij 75 dol. za zgübo ednoga oka 100 dol. za 2 oke 250 dol. tak ravno za roko ali nogo či je več nej za delo. Za 4 prste na roki ali nogi 50 doll. Odborniki so: predsednik Andre Glavač, 1844. 22. nd Pl. podpredsednik Martin Gabor, tajnik Štefan Lujz 1929 22 nd. Pl. blagajnik Ivan Denša 2730 Arthington št., zapisnikar Matjaš Hajdinjak, nadzorniki: John Horvat, Mihal Haclin, Frank Gjörkiš, vratar Štefan Majcen, voditeo Janoš Hren.

Naročnina ino oglasi se sprejemajo za „Novine“ pri

I. HAHN	ERDÖSI
trgovina s papirjem, s pisarniškami in šolskimi potrebščinami.	BARNABAŠ
Prekmurska tiskarna v Murški Soboti.	trgovci z papirrom igračami v Murški Soboti št. 180. poleg rim. kath. cerkvi ino pošte.

KMEČKA POSOJILNICA v MURSKI SOBOTI

r. z. z n. z. uradüje vsako nedelo.

Obrestüje hranilne vloge po 8%. Kmečki penezi naj se vložijo v kmečko posojilnico naj služijo kmečkomi lüdstvi.